

[Hagen Hagensen]

re med til at forøge forbruget? Hvorfor gøre gaver til almennyttige formål mindre?

Underholdsbidrag skal også laves om, hvis skatten deraf skal laves om. Hvorfor vil de radikale have omlagt retten til fradrag i indkomsten til at være fradrag i skat, når man dog for 95 pct. af skatteydernes vedkommende gør skatteprocenten og fradragsprocenten omtrent lige store? Nej, det gør man nu heller ikke, for jeg har allerede sagt, at beskatningen for det laveste trin er på 42,9 pct., men man giver kun 40 pct.s fradrag. Man skærper altså skatten for det laveste trin, det er indiskutabelt. De radikale giver i fremsættelsen selv svaret på, hvorfor man vil have det på denne måde. Jeg citerer fra fremsættelsestalen, side 2:

»Det foreslås, at man i første omgang bevarer retten til at fradrage . . .«.

Det, man er ude på, er altså simpelt hen at komme over til den bruttobeskatning, der i øvrigt er omtalt i forslagets bemærkninger. Hvis vi får en bruttobeskatning, bliver vi på nåde og unåde overgivet til en uhæmmet skatteudskrivning, hvor man blot kan forhøje procenten, uden at der er noget som helst værn, og vi forlader ganske skatteevneprincippet. Vi vender os klart imod et bruttobeskatningsprincip, og vi ønsker ingen indkomstudjævning yderligere ad skattevejen.

Der er skærper i forslaget både i bunden og i toppen. Nu skal man ikke blot betale 2 pct. mere, som man skulle i fjor, af den højere indkomst over 140.000 kr., nu skal man betale 2½ pct. mere, hvis de radikale får deres vilje. Det er altså en skærpelse, ikke en lettelse, der er tale om.

Vi kunne også ønske, at personfradraget blev forhøjet, gerne så vi det ført op til folkepensionens grundbeløb, men det er ikke så ligetil. Jeg erkender, at provenutabet bliver stort, og at ikke mindst kommunerne får besvær.

Til slut må jeg have lov til at kommentere noget, der er nævnt i bemærkningerne og også i selve forslaget. Der er nævnt noget om de ensidigt påtagne forsørgerforpligtelser. De har i de senere år givet vanskeligheder i henseende til de mange fremmedarbejdere, vi har fået her i landet, og jeg må opfordre ministeren til at overveje at sørge for en ændring af disse forhold, der måske kunne gå ud på, at den, der modtager ydelsen i henhold til en ensidig forsørgelseserklæring, skal

være bosat her i landet eller være dansk statsborger.

Vi er rede til at gå ind i et udvalgsarbejde og komme nærmere ind på en vurdering af dele af forslaget ikke blot ud fra betragtningen om forenklinger, men navnlig om skattelettelser, skønt det, der passerer i disse dage, nok ikke giver meget håb om, at vi kommer igennem dermed.

Bollmann (CD):

En meget væsentlig del af det radikale forslag har vi jo set adskillige gange før, nemlig hovedprincippet om fradrag i skatten i stedet for fradrag i indkomsten, og denne del har ikke CDs sympati. Det er der flere grunde til.

For det første vil det, som ministeren også var inde på, give store ulemper for erhvervslivet. Så længe man ikke har fundet det columbusæg, der hedder adskillelse mellem erhvervsmæssig og privat gæld – og jeg har mine stærke tvivl om, at det overhovedet kan findes – kan man efter vor opfattelse ikke ændre skattelovgivningen på en sådan måde.

For det andet er forslaget udtryk for en udjævningspolitik, som er stik imod vor opfattelse af, hvordan samfundet skal fungere. Det er den samme nivellerings- eller udjævningspolitik, vi har set fortsat i den store buket forslag, som var til anden behandling i går, og som formentlig bliver vedtaget ved tredje behandling i morgen, og ved den debat var forslagsstillernes parti jo ganske enig i, at lønudjævningspolitikken over for en række mellemgrupper af lønmodtagere skulle bringes til ophør.

At der er positive elementer i forslaget, skal jeg ikke afvise. Både en udvidelse af proportionalstrækket og en forhøjelse af personfradraget kan vi isoleret set godt tilslutte os, men bare ikke i forbindelse med den udjævning, der samtidig er en forudsætning.

Nu har vi med jævne mellemrum her i tinget behandlet forslag fra en række partier om en total omlægning af personbeskatningen. Vi har ikke på noget som helst tidspunkt set noget, der har mulighed for at blive vedtaget og for at virke i praksis, ikke engang den tidligere skatteministers forslag, som derfor også blev taget af bordet.

Det er også rigtigt, at forslagsstillernes ønske kunne opfyldes på en helt anden måde,